

MISZTIKUS TERROR

(Részletek)

a lélek a lelke és az arca az arc nem tükrözik egymást álarc mondja ha vállalja bátor gyáva mert ott a menedéke aki a lelkét megérti azelőtt megigazul pfúj

ne igazoljon a lélek sem mit mentegetőzik kivédi az ítéletet előre csak kérdez se igaz se hamis közli az alaptalant

az agónia igen agónia is felemelőbb itt lehetőségek értékek mégsem választ egy mozdulaton múlna minden és

ez a se ilyen se olyan alantas de még alantasabb akar lenni csak színleli az ellenkezőjét

kacajfakasztó tűz nélküli máglyán áll mert csak nem érti mit miért nem érti ha követeléseit követi távolodj mondja ha teszi nem hallja mit mond

ne legyen érinthető egy porcikája sem nem dobhatnak rá súlyt ő nem lesz lehetőség legyen a legmondhatóbb mondja kényelem ez vagy gyávaság

éheznie kéne szolgálnia a másiknak az mégis kiküldi a konyhába enni hogy utána számonkérhesse a gyengeségét hát éhezni sem tud érte ez a másík éhe úgy csillapítja hogy ő eszik éhezzen a másík és akkor ő könny nélkül ehet

úgy eszik mintha éhezne pedig nem éhes csak csillapítja amire ez éhez milyen büntudat amikor zúg benne éhezni mégis megenni hogy csillapítsa attól szenved hogy nem teszi amitől szenvednie kéne

még a bizonytalant is megtagadja a legsemmitmondóbb közöny
nincs mi igazolja amit tesz csal hazudozik de csak néha azt sem
lehet tudni van-e egyáltalán

most is valaki más beszél belőle ő csak a száját adja hozzá kit ér-
dekel igazat mond-e

van igen van de nem tudhat róla senki bent reked egyedül ő igen
van van tudhat róla bárki de álca nem tudhatja se benne se raj-
ta kívül igen van igen valaki ráébred és a gondolatát gondolatát
gondolatát megismételve látja mi szüksége rá

lenni csak lenni nem valahogy úgy eltűnni tudják van de mit hol
merre miért azt nem igen ez a csillámló porzó fény az idillium

a hazugságaival hizlalja a bajt minden marad az ami és annál in-
kább marad minél távolabb kerül tőle így így de pillekönnyű mert
ez a megcukrosodott jó ez a pocsolyaíz visszatér

még azt sem akarja hogy elmondhassák ő mi nem igen azt akarja
semmi se legyen mondható róla ne lehessen szólni felőle bármit

megöli magát egyben eltünteti a saját testét az idők végezetéig
nyoma sem lesz mások emlékeiben senki nem fog gyanút nem éb-
red rá nem következteti ki

épp nem azzá válni amivé még tudna csak azzá amivel minden
íze ellenkezik

minden megvan ő azt vágyja eszelősen ha ő is így meglett most
már ne legyen talpatatnyi felülete amin más megvethetné a lábát

szavak a szavak kullognak majd hirtelen túlnövik ez dereng min-
den mozdulata alatt mentén közben és közelében arrébb tolt egy
poharat mit tett tündököl

van-e saját mozdulata biológia manipuláció körülmények a mocs-
kos neveltetés követni amit látott valaha ha minél elviselhetetle-
nebb annál jobb görcsoldó de méreg

róla majd ne mondjon senki semmit ezt se a felejtés végtelenségig
ismétel dadog motyog

azért mondja újra újra mert nem tudja elfelejteni azért mondja
mert újra újra elfelejti hogy már mondta

ezredjére mondja felejtse el felejtse ha már örületig motyogja biz-
tosan sikerül mert ezzel azt mondja ő újra újra elfelejti

örületig motyogja amit el kell felejtenie ez bizonyára sikerül azt
mondja látod én folyton-folyvást elfelejtem

nem láthatatlan akar lenni inkább csak azt hogy bámulják őt és
ne jusson róla eszükbe semmi ha fölrezzennek az már legyen az
eltörlésé

levetközni a világot úgy nézni bele ez a fénylő por csak lenni és
távolról sem ahogy

ne szökjön meg úgy váljon ismeretlenné csak meredjenek rá tető-
től talpig és ne legyen szavuk rá ekkor kövessen el valamit még őt
is megtéveszti túlnövi és

nincs ideje megszökni mondja a jövő is menedék a képzelgés az
elhatározások az akkor az egyszer az emlékezés ami megvolt meg-
lett megvan

az anyjával akar eggyé válni aki bocsánatot kért minden elfene-
kelésért pofonért aki úgy ölelte őt magához hogy maga sem nőtt
fel magához aki nem tudta mit tesz azt mondta irgalmazz nem
tehettem másképp

II

megéhezett kevésbé moslékkal teletömhetné a száját de hogy azokat mondja el amelyek már megvannak hogy mindezek előtt ő meglett így kezdetlenül vége

minden társalgás után törölje ki szavait a másik ne legyen pontja ahol fogást találhatna rajta cselekszik meghal azt ki teszi

egy áthúzott szót hogyan dobhatna el leírta örökre áthúzta örökre hogyan húzza át még egyszer mondhatja-e

az el nem mondott szavakat el nem mondhatja-e ha most nem szólna ki tudná ő is csak sejtheti

kívül mindazon ami lehetőség lehetséges lehetőségen hogy ő történjen hasonlítson egy történetre ha cselekszik cselekményre ostoba ostoba

a levegő és a teste hőmérséklete ugyanolyan szél nincs körvonala nincs ha még egyet visszalép miféle mozdulatlanság

az elhangzottak fölszámolását kívánja indokolatlan-e céltalan-e mégis kinek szólna történik rajta a láthatatlan látható nyoma ocsmány tudósítás volt volt valami még

szédeleg a felejtése emlékét dadogja egy-két roncs jelet úsztat legjobb ha csak egy kötőszó marad és és és

ha kintről szinte láthatatlan akkor csak kevesen de ha bentről is akkor csak ő aztán még ő se minden szégyen még egy roncs jelle emlékszik hogy elfelejtette megtisztítja a helyszínt aztán már szabadon

hogy sarokba vágja ezt túl gyáva de ha meg se moccan úgyis ugyanoda jut nem fedi föl a csapást a nyomait hogy más is követhesse mit keresik őt

hallgat hallgat ki tud erről a lemondásról csak ő vagy ő se gondolja széjjel kell rugdalni

ha kiejthetné a vak vak vak szavait sajátjait senki soha nem értené meg ha kiejthetné amelyeket ő maga sem szökni készül megint

elképzeli ahol van ugyanazt ahol van most eljut eddig visszafelé mit fog jelenteni

éhezi akik üresre felejtik őt mert nem segíthet magán egy napégette rakparton behunyja a szemét képzeli vakít a murva kinyitja vakít a murva a tér ahová egybecsődül minden csak egynek van hely

elképzeli a rakparton hogyan vakít a murva azt ami van épp van kinyitja a szemét és ugyanaz ugyanúgy hogy ott ott ott kint is tetőt öltve

ha fölfednék mindenét ha úgy lenne hogy szinte nem hogy nem sem nem körülbelül és ha még fény derül erre is

nem nem bírja tovább megjegyzik megértik őt tőlük undorodik a leghevesebben akik jót akarnak neki rájöhetnek volna ő sem segíthet magán ha tehetné már nem ő lenne

nincs iszonyúbb az emberi kapcsolatoknál mi szennyesebb volna egy beszélgetésnél ott ül előtte akihez nem szólhat és a másik már elgondolta őt erre meg erre jutott és amit mond igaz igaz igaz leteperték kussolni fog

beszéd a másikkal beszéd ő bevallja magát a másik felüvölt mit képzelsz mocsokállat rivall ezt természetesen nem mondja nem érezteti nincs

beront ajtó nélkül nincsen hogy a mondatai cipeljenek bármit is zuhanjanak legyen a mindenük ez

nincs az hogy keresi és kutakodásával teszi azzá ami mert nem időzhet létezőnél úgy merül ki azt írja mentség máris elvétí

kivégzi a képzeletét ugyanazt kétszer nem mondhatja el semmit
meg sem jegyezhet kezdi ürítkezését az egyszeri lassú ismétlődé-
sét míg nem történik ez sem

minden találkozás a kínok kínja egy leheletnyi csevej a porba aláz-
za ne kísértse őt a másik hogy megérti múltjon tőle el

azt hadarja ami kideríthetetlenül övé mégis mások élik helyette
amiről még azt sem állíthatja nincs ami merő szándéknélküliség
esélye nulla mert úgy teljesedik be ha eltörlik

ugyanaz a mondat minden percben és ugyanaz minden második-
ban és ugyanaz csak egyszer és ugyanaz egyszer se

az alaktalanból napra kínlódik egy mondat ha megértik halál ha
nem hát tetszhalál még nagyobb baj

elhiszik-e majd ő mi nem és ezt kérdezi behúzták a csőbe most
menjen-e tovább hallja-e és ezt hallja-e menjen-e tovább

nem ráncigál fényre létre bármit az attól fogva élne lenne hogy
halálosan meghatározza őt

egy szólamról álmodik amely megtéveszt átver félrevezet hihető-
en hazudik amelyet ő naponta megtagad mégis végzetesen az övé
amelyet hallva egyre kevesebbet tudni amelyet felejteni lehet kell

IV

hátrál fölszámolja az okokat igen a szó mutasson túl magán de
visszafelé és kösse meg irtsa a tudást abban aki mondja hallja

kéne egy csel beárnyékolni az összefüggéseket nagy felejtések kel-
lenének nagy sötétségeket álmodni meg amelyeken semmi rend
nem vesz erőt amelyekről nem mondható semmi ez sem

haláláig ámítani fog hiába döfik keresztül a legbensőbb pontját
nem találják sehol mert minden pillanatban odaadja magát azaz
nem adja oda magát

aljas lesz kétszínű csak találja meg a tükröt tolvaj lesz hogy lopjon
de nincs mit nincs

nincs értelme ezt ragozni tovább nincs így nincsen ennek halá-
láig belehalni ennek az életébe és beleélni a nem folytatja tetves
párhuzam

nincs egy igazság de rábólintás mégis van gondolja persze nincs
egy hazugság sem de az igen hogy kifoszthat másokat

mit hiszik hogy bármi övék ebben a szarfészekben neki csak adja-
nak egy kihulló percet hogy senki ne higgyen semmit a magáénak
dehog bizonyítja be

gyűlöli aki a lényegest éli biztonsága tudatában rendíthetetlen a
lét szívében húst fal mosdatja a testét jöjjön már aki végleg elhi-
bázza

a sunyi helyeslést gyűlöli az igazban fogant ocsmány egyesülést
közösködést megállapodást paktumokat

csak azt a gyilkos zűrzavart akarja ahogy az anyja szédelegve kör-
beforog martalékként mit se értve azt a tudatlan kifosztást mér-
hetetlen rablást túl mindenféle szégyenen

úgy számúzi majd magát hogy nem szökik meg akkor kicsoda ő
tánc a megoldhatatlan fölött ő úgy lesz távol hogy itthon marad
halálosan

csomók kapcsok varrások ellen él majd széjjeltépni lerombolni ez
lesz a címere lopni fog hogy megtudja mit tett már vétenie kell
ellene

beszélni fog hogy a beszéde kiüresítse megfossza széttapossa aki
mondja aki hallja rabolja ölje meg

beszéd légzést tár majd elé visszajátssza az ébredést zuhan az aka-
ratlanba és megérti mért volt néma az anyja beszéd nem tudta
visszavezetni hová

beszédbe belehal újra újra lüktető tükör önmagát megrepesztő
üveg ő belehal ponttá zsugorítja irtóztató nyomás ott porlad szét
milliárd tonna

beszéd nem akar akaratát ő adja élőködik beszéd vért szív mert
beszéd csak arra vár hogy ő eljusson hozzá megtérjen míg be-
szédnek akaraton túli állatnak őrzőngésig fokozódik a mozdulat-
lansága

dühe őrzíti széttöri az asztalt letépi a függönyt minek ott az a szék
nem csinál semmit nem fogdosni akar nem bizonyosságot keresni
hanem ütni-verní a mozdulatlanokat

elvenni és még ezt sem adni ködbe ugrani mélybe hogy majd csak
egy tenyérbe hullik bele ebben bízni hiszen

miféle bátorságról vartyognak kilépni az ismeretlenbe mondják
de okuk van rá céljuk tervük rohadtak üvölti ez csak egy koszní-
val túl a gyávaságon

prédikálnak pucér szakadékról sikolypontról míg egyezkedések
langy tejében tapicskolnak döglénének bele

mit féljen ha nem birtokol ez meg a nincstelenek szemét ravasz-
sága ahogy üzelgőn sandán hunyorgón öröklétre kacsintgatva fel-
adják magukat

ő vak szemmel kortyolja a vizet villámot nyel és az úgy surran belé
hogy nem okoz fájdalmat elsírja magát egy forrás fölbuzog benne

valószínűleg megbénul nem attól hogy az anyja nincs hanem
attól hogy nem lett de ő hogy is halna meg még sohasem próbálta
biztosan elvéti majd nem fog elmúlni

félálomban látja az anyját ki-be hátrálni az ajtón ki-be ki-be links-
rechts links-rechts life-death life-death most él most nem él

